

אתה הוא הממונה על היכל המלך

ראש הישיבה \ רב בית הכנסת \ גבאי נכבד

בסיעתא דשמיא, בהכוונתם של גדולי ישראל ובברכתם אנו מביאים לפניכם איגרת חשובה זו ובה **כללים ועצות אשר קיבלנו וליקטנו בין השאר מפיהם של גדולי הדור, בהנהגה הנאותה והראויה למקום הקדוש, דברים העומדים ברומן של עולם, אשר יש לקרוא אותם בעיון ותשומת לב רבה** כאשר בשל תפקידכם וסמכותכם במקום - **בידכם לפעול ולהשפיע לטובה הרבה מעבר לעולה בדעתכם**, שהרי מן הכללים שטבע הבורא בעולמו - שהכל הולך תמיד אחרי מי שעומד בראש, וכך ביכולתכם לפעול ולהוסיף ביראת השמיים ועבודת השם הראויה והמתקנת של ציבור המתפללים \ הלומדים שעוברים ומבקרים במוסדכם הקדוש, **אם עשרות, אם מאות ואף אלפים מבני ישראל קדושים. ניתנה לכם הזכות משמיים לקחת חלק מכריע ביותר בהנהגת צאן מרעיתו של הקב"ה**, אם לטובה, ואם חלילה להיפך. **הדבר תלוי בכם!!** אמנם, חלק מן הכתוב כאן ידוע לכם זה מכבר, אולם אף אם באנו רק להזכיר ולעורר- דיינו.

אכן, ישראל קדושים, מתפללים בכל יום תמידין כסדרן, וכן עוסקים בתורה יומם ולילה, כל אחד כפי יכולתו וכוחו, אשרנו מה טוב חלקנו. והנה, חבלי הגלות הארוכים וטרדות הזמן הביאו והשרישו בקרב רבים הרגלים שנראים לרגע מעוטי חשיבות, אולם דווקא הם מהעיקרים המכריעים והחשובים ביותר בעבודת השם.

כבוד וקדושת בית הכנסת ובית המדרש

מובא בגמ' (מסכת מגילה כט.) על הפס' - "ואהי להם למקדש מעט" (יחזקאל יא) - אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות... "כלומר, אף שבעוונותינו חרב ביהמ"ק, עדיין קיימת **קדושת בית מקדש מעט** בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות, ממש בחינת "היכל המלך", ארמונו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ככתוב "ומקדשי תיראו" (ויקרא יט). ותקצר היריעה מלהכיל את דברי רבותינו בכל הדורות על הקדושה הנוראה הקיימת במקומות אלו, אשר על כן יש לזהר ביותר לנהוג בהם בקדושה וכבוד יתירים, **כראוי לביתו היכול ומקדשו של מלך מלכי המלכים הקב"ה**.

א) התיקון הגדול - דיבורי החול האסורים בבית הכנסת ובבית המדרש - כידוע, נפסק בשו"ע (סימן קנא א, עיין שם במש"ב ס"ק ב ושאר הפוסקים ונושאי הכלים) כי ישנו איסור לדבר בבית הכנסת בדברים בטלים ושיחות חולין, ומובא בספרים השונים חומרת הדבר, והגדיל לומר **רשב"י** הקדוש **בספר הזוהר** (פר' תרומה קלא, ויקהל רה) כי **המדבר דברי חולין בביהכ"נ אין לו חלק באלוקי ישראל!**, ואם זה ביום שבת הרי הוא **מחלל שבת!** ואין לו חלק בעם ישראל, והדברים נוראים, שהרי אנו רואים בעינינו בכל יום ובכל מקום כמה רבים וטובים מבני עמנו נכשלים בזאת שוב ושוב. (אמנם הותר ללומדים בבית מדרש לעסוק שם בצרכיהם מיוחדים, ויש המתירים גם לדבר בעניינים הנצרכים, אולם **דברים בטלים וסיפורי הבאי ומליצה** בעלמא אין שום היתר (ע. שם בספרי הפוסקים). וה' ישמור ויציל את עמו בית ישראל, אך כמה נורא הדבר אשר יש ונכשלים מחוסר יודעין בדיבורים חמורים של לשון הרע, רכילות ודברי מחלוקת במקומות קדושים אלו, רחמנא לצלן (ע' שם במש"ב). וכבר צעקו על כך גדולי ישראל במשך הדורות כי רבים מהגזירות הקשות שפקדו את עמנו היו בשל דיבורי החולין בבית הכנסת, וכך בעל ה"תוספות

עוד מכשול גדול שחדר ל"מקדשי המעט" והנה הוא הולך וגדל - הם **המכשירים הסלולאריים** אשר רבים וטובים בשוגג ובחוסר יודעין מוצאים לנכון לדבר במכשיר (או גולשים ברשת האינטרנט) בזמן שהותם בתוך המבנה הקדוש. כתבו הפוסקים שהוא דבר חמור ביותר והוא זלוזל וקלות ראש גמורה במקומות קדושים אלו, וגורם 'ביטול תורה דרבים' ה' ירחם, ומסיח דעת מהלמוד, וע"י הצלצול מבטל ממש תלמוד תורה דרבים, וכן בשעת התפילות גורם לבלבול והיסח הדעת למתפללים. וחתמו דבריהם **שחובה על הנכנס לביהכ"נ וביהמ"ד לכבות מכשירים אלו ולא להשתמש בהם כלל במקומות הקדושים**. (ובוודאי המדובר כאן במכשיר המאושר ע"י גדולי ישראל. והיה אם חלילה במכשיר ישנה קליטת אינטרנט פרוץ ללא חסימה מאושרת - חתמו מעל 100 גדולי דור שאדם המכניס מכשיר זה לבית הכנסת \ בית המדרש - הרי הוא כמכניס צלם בהיכל ה' ר"ל)

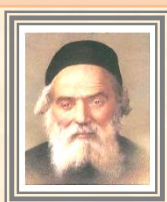
יום טוב אמר שגילו לו בחלום כי **גזירות ת"ח ות"ט** הנוראות בהם מצאו את מותם באכזריות עשרות ומאות אלפי יהודים, היו בשל סיבה זו של שיחות החולין האסורות בבית הכנסת והזלוזל במקום הקדוש, ועוד אומרים חז"ל שזו היא גם כן אחת הסיבות העיקריות לאריכות גלותנו אנו עד לביאת גואל במהרה בימינו אמן. וידוע כמה הקפידו הצדיקים הקדושים וגדולי ישראל בכל הדורות בקדושת המקום, ובעיקר נזהרו משיחות החולין, וכך **הבבא סאלי הקדוש זצוק"ל זיע"א** היה דומם לחלוטין מלדבר ונכנס ביראה גדולה לבית הכנסת, וכן בנו ר. מאיר **אבוחצירא זיע"א** היה ניגש ברתת וזיע לארון הקודש ומנשק הפרוכת וחוזר למקומו באימה כאשר נזהר שלא להפנות גבו אל ארון הקודש. ואנו מה נענה ומה נאמר?!

ודאי שעלינו מוטל לפעול ככל יכולתנו בכל דרך אפשרית ומזדמנת

להביא לידיעת הציבור את חומרת הדברים, להזהיר ולדרוש על כך בקול גדול בפני באי המקום הקדוש בכל זמן שניתן, שוב ושוב, כיוון שהרבה תלוי בדבר, והזהירנו **כה"ח** (ר.ח.פלאג'י) - **"וכל מי שבידו למחות ואינו מוחה - הרי הוא נענש ח"ו כמוהו"** (=כמו המדבר שיחות חולין).

זכור
לכבות מכשיר סלולארי!

וכן הביאו הפוסקים **שחובה על גבאי בתי הכנסת להוכיח ולהזהיר את הרבים על כך**. ולוואי ונזכה שעם חלוף הזמן נקיים כולנו כאחד את דברי בעל ה"חפץ חיים" (כמובא במש"ב שם) - "הירא וחרד לדבר ה' ישים תמיד עיניו ולבו לזה שלא לדבר שום דברים בטלים בבית הכנסת ובבית המדרש והמקום הזה יהיה מיוחד אצלו רק לתורה ולתפילה".

"ומקדשי תיראו אני ה'"
בית הכנסת \ בית המדרש נועד לתורה ותפילה בלבד
אין לשוחח בדברי חולין
במקום הקדוש

(ב) איסור אכילה ושינה בבית"כ ובביהמ"ד - יש להזכיר ולעורר ציבור המתפללים והמבקרים לכך שאין היתר לאכול ולישון בבית המדרש ובית הכנסת, ומה שהתירו חכמים זה רק ללומדים שם, שלא יתבטלו מלימודם (ע. שם ובמש"ב ס"ק ז-ט ובפוסקי זמנינו). כמו כן ראוי להימנע ככל הניתן מלקיים סעודות בשטח ביהמ"ד, אף סעודות מצווה, כל עוד ניתן לקיים במקום אחר כגון חדר סמוך, מלבד מקרים אשר אין ברירה אחרת ומותרים על פי ההלכה (ע"י בשו"ע שם סע' ד', אחרונים ופוסקי זמנינו).

(ג) סדר וניקיון - יש לשמור על הסדר והניקיון המופתיים כראוי לבית מקדש מעט, וכן הסדר של השולחנות, הכיסאות, הספסלים, הסטנדרים וכו', ולוואי שנוכה להבין ולהפנים את חשיבות הדבר ולעורר הציבור על כך, וכן שיחנכו את ילדיהם בזאת ויפקחו עליהם.

המציאות מורה שבד"כ אנו מקפידים על שמירת הסדר והניקיון בביתנו הרבה יותר מבית המדרש, וכך לדוגמא כאשר אנו נתקלים בנייר מושלך ברצפת הסלון בביתנו - אנו בד"כ מרימים זאת מיד אל האשפה, האם כך אנו נוהגים גם בבית הכנסת? והרי ודאי שביתו והיכלו של המלך הגדול והנורא חשוב הרבה יותר לאין ערוך.

אכן, ראוי להגדיל את התקציב להוצאות ניקיון המקום, גם אם זה יבוא על חשבון דברים אחרים, ואף להעסיק עובד ניקיון בכל יום ויום, אם יש צורך, כדי שלא יראה אבק, או פסולת מושלכת ברצפה, או חלילה כורי עכביש בקירות המקום הקדוש. ואשריו ואשרי חלקו של מי שיעסוק בכך בהתנדבות, שכרו ודאי צפון לו למכביר לתעיד לבא. וידוע שרש"י הקדוש, רבן של ישראל (ר"ת רש"י) שתורתו ופירושו על התנ"ך והגמרא מושמעים ללא הרף מפי יהודים לומדי תורה לאלפים ולרבבות בכל רגע ברחבי העולם, זכה וקנה (ויש אומרים רבו) בצאצא כזה גדול בישראל כיוון שהיה מוסר נפשו על קדושת וניקיון בית הכנסת, והיה מנקה את פרוכת ארון הקודש בשערות הזקן שלו, לכבוד השם יתברך, וזכה שהתקיים בו הכתוב "כי מכבדי אכבד" (שמואל א' ב').

(ד) חזות מכובדת ונאה - "לפאר מקום מקדשי" (ישעיה ס) - כראוי להיכלו של מלך, יש לעשות השתדלות מירבית כדי שהחזות של המקום הקדוש, הן מבפנים והן מבחוץ למבנה, תהיה שלמה מסודרת ונאה לכבוד השם יתברך, וכפי שכותבים הראשונים ובהם הרמב"ם - שיהא בית הכנסת נאה יותר מכל הבתים, ובנוסף לכך דעתם של ציבור המתפללים/לומדים מתיישבת ונרחבת יותר בתפילתם ולימודם למראה נאה ומסודר. כך שאם יש צורך בסידור או בצביעת הקירות הפנימיים, או השלמת ריצוף, או שישנם כבלי חשמל גלויים, וכלשכן אם עדיין לא נסתיימו עבודות השיפוץ והבנייה של המקום הקדוש עד תום - הרי יש לעשות מאמצים ללא לאות כדי להביא את המבנה הקדוש אל מראהו הנאה והשלם.

כמו כן יש לשמור על מראה מסודר ומכובד של החצר והגינה (אם ישנם). וכן בדבר הריהוט בפנים המקום הקדוש, הספריות, השולחנות, ספסלים וכו' שיהא נקי מסודר ונאה ככל שניתן.

וכן יש לשים לב לצרכי תאורה, החלפת נורות חשמל שנשרפו וכו', וכן שיהא שטיח נאה לרגלי הכוהנים בעמדם לברך את העם, ועוד.

אכן, כל אלו דברים שבממוך, ולא תמיד יש את התקציב בקופת ביהמ"ד \ הישיבה להוצאות אלו, אולם מפאת חשיבותם יש לפעול ללא לאות כל שבאפשרותנו להשלמת תקציב זה ע"י התרמת הציבור הקדוש או באופן אחר, ועל זאת נאמר "זה אלי ואנוהו" (שמות טו ב)

(ה) החזרת ספרים וסידורים למקומם - עוד יש לעורר הציבור תמיד להחזיר

ספרים וסידורים למקומם, וכאשר ספר או סידור מתחיל להיקרע או שנפרדה כריכתו וכיוצ"ב - מפאת כבוד הספר יש לתקן הדבר ללא דיחוי ע"י סרט הדבקה לספרים, וכן ישנם ספרים אשר הכריכה על גבם חסרה או בלויה ולכן יש להסיר אינו מצוין ולא ניתן לדעת מהו תוכנם, והם בואת יש לתקן הדבר. ולמעשה, הנכון הוא לרכוש גליל בד הדבקה איכותי ולהדביק את כל הספרים ללא יוצא מן הכלל מן הגב ובזוויות, ובמיוחד את הסידורים, ובכך להבטיח יותר את חוסנם ועמידותם מפני קריעה. ויודעים דברי חכמים ז"ל כי ספרי הקודש הם הם "מלבושי המלך".

(ו) סדר וקישלוג של הספרים - ראוי ונכון ביותר לקטלג ולמספר את הספרים במדפים לפי נושאים ולקיים רשימה מסודרת של הספרים בקטלוג מסודר. כיום ניתן ללא טירחה רבה למספר את הספרים בהדפסה ממוחשבת ונאה, וכך המקום יהיה יותר מסודר, והדבר ודאי יקל על הלומדים בגישה מהירה לספרים הנצרכים וכך נזכה גם כן להרבות תורה בישראל.

חשוב ביותר שיהיו מצויים ספרים של פוסקים בני דורינו בעיקר בנושאי ההלכה למעשה, ובמקביל לפנות מן המדפים ספרים שונים התופסים מקום ואשר אינם נצרכים לציבור, והמציאות מורה שישנם על המדפים ספרים אשר לא השתמשו בהם אפילו לא פעם אחת! ומקומם ודאי יועיל לספרים אחרים הנצרכים לציבור. עדיף שיהיה פחות מגוון של ספרים על המדפים ובלבד שיהא סדר ראוי. אפשר לבדוק אולי ישיבה קדושה או מוסד תורני אחר נצרכים לספרים אלו (כגון ספרי גמרא ששוכבים ללא שימוש) ואז ניתן להשאל להם ספרים אלו ובכך זוכים גם לקיים מצוות חסד חשובה ומבורכת.

(ז) חזות מכובדת ונאה - "לפאר מקום מקדשי" (ישעיה ס) - כראוי להיכלו של מלך, יש לעשות השתדלות מירבית כדי שהחזות של המקום הקדוש, הן מבפנים והן מבחוץ למבנה, תהיה שלמה מסודרת ונאה לכבוד השם יתברך, וכפי שכותבים הראשונים ובהם הרמב"ם - שיהא בית הכנסת נאה יותר מכל הבתים, ובנוסף לכך דעתם של ציבור המתפללים/לומדים מתיישבת ונרחבת יותר בתפילתם ולימודם למראה נאה ומסודר. כך שאם יש צורך בסידור או בצביעת הקירות הפנימיים, או השלמת ריצוף, או שישנם כבלי חשמל גלויים, וכלשכן אם עדיין לא נסתיימו עבודות השיפוץ והבנייה של המקום הקדוש עד תום - הרי יש לעשות מאמצים ללא לאות כדי להביא את המבנה הקדוש אל מראהו הנאה והשלם.

כמו כן יש לשמור על מראה מסודר ומכובד של החצר והגינה (אם ישנם). וכן בדבר הריהוט בפנים המקום הקדוש, הספריות, השולחנות, ספסלים וכו' שיהא נקי מסודר ונאה ככל שניתן.

וכן יש לשים לב לצרכי תאורה, החלפת נורות חשמל שנשרפו וכו', וכן שיהא שטיח נאה לרגלי הכוהנים בעמדם לברך את העם, ועוד.

אכן, כל אלו דברים שבממוך, ולא תמיד יש את התקציב בקופת ביהמ"ד \ הישיבה להוצאות אלו, אולם מפאת חשיבותם יש לפעול ללא לאות כל שבאפשרותנו להשלמת תקציב זה ע"י התרמת הציבור הקדוש או באופן אחר, ועל זאת נאמר "זה אלי ואנוהו" (שמות טו ב)

(ז) פינת גניזה - יש לייעד תיבת גניזה מסודרת עם שילוט ברור (כיוון שלעיתים אנשים טועים לחשוב שזהו פח אשפה ומשליכים שם פסולת על דברי התורה, השם ישמרו).

(ח) עלונים - לאחר סיום התפילה - כדי למנוע היסח דעת בקרב הציבור הקדוש במהלך התפילה יש לדאוג שלא יהיו פזורים עלונים שונים על השולחנות בזמן זה, ויש לרכוז בכניסה בלבד מחוץ לחדר התפילה (!), וכן בזמני חלוקתם כגון בליל שישי אזי החלוקה תתבצע רק לאחר סיומה של התפילה. כמו כן חשוב לפקח על תוכנם של העלונים השונים המוכנסים למקום הקדוש, כיוון שלעיתים אין בהם דעת תורה לאמיתה ואינם לרווחם ודעתם של גדולי ישראל ויש פעמים שצריך להוציאם מן המקום הקדוש.

(ט) פינה למודעות חול - יש לייעד מקום מוגדר למודעות חול כדי למנוע מצב בו אנשים תולים כפי העולה על רוחם מודעות שונות על הקירות החיצוניים של בית הכנסת ללא התחשבות בקדושת המקום ומחסרים ממראהו הנאה של המקום הקדוש. ועינינו הרואות מקומות קדושים למכביר אשר דווקא דלתות

הכניסה בהם הפכו להיות

קירות מאולתרים לעשרות מודעות חול אשר פוגמים ואף מכערים את החזות המכובדת של המקום הקדוש, ולכן ראוי לשים שילוט עם הוראה ברורה אשר אין שום היתר לתלות מודעות חול על קירות ביהמ"ד \ ביהמ"ד מלבד המקום המוגדר כנ"ל.

(י) פניה ישירה לעזרת הציבור - כדאי ונכון לתלות באופן בולט פניה לציבור אנשי ומבקרי המקום ובה רשימה של כל דבר וענין החסר ונצרך לתועלת המקום הקדוש, כגון תמיכה כספית בתשלומים שונים כחשבון החשמל, עזרה במימון לצורך שיפוצים הנצרכים במקום הקדוש, עזרה מקצועית הנצרכת לשעתה במקום כגון עבודות חשמל, אינסטלציה, צביעה וכו', רשימה מפורטת של ספרים הנצרכים במקום, וכו'. וכך כל מי מהציבור שיש בידו האפשרות לסייע בדבר אזי שיפנה לגבאים. והמציאות מעידה שכאשר הפניה לעזרה היא מפורטת באופן זה - אזי הנכונות של הציבור להיענות ולקחת חלק בעזרה היא הרבה יותר גבוהה ומעשית.

(יא) לימוד הלכות קדושת המקום - יש ללמד הציבור הקדוש לעיתים מזדמנות את מכלול ההלכות הנוגעות לשהות וההתנהגות הראויה במקום הקדוש כגון מה שהזכרנו עד כה בדבר שיחות החולין האסורות, וכן בדבר אכילה ושתייה, שינה, כיבוי מכשיר סלולארי, כניסה לשם קפנדריא, הנכנס לקראו לחברו, התנהגות בזמן התפילה וקריאת התורה, קדושת הריהוט ושאר רכוש ביה"כ, כבוד הספרים, דיני עזרת נשים וכו'

(יב) הדרכה ברורה לציבור - יש לתלות שילוט ברור לכל דבר הנצרך לתשומת ליבו של הציבור, ובסיעתא דשמיא ניתן לקבל מאתנו ללא תשלום או בתשלום סמלי בלבד שלטים נאים וערוכים לכל נושא נצרך כפי שנציין בסוף הדברים.

סדר התפילה המוצלחת והמקובלת

(א) העיקר הגדול - בחירת שליח ציבור הגון וראוי - כפי שהזכרנו, כלל גדול טבע הבורא יתברך בעולמו - הכל הולך אחרי מי שנמצא בראש, לטוב או לרע,

וכך ההגה של הצלחת תפילת הציבור ופעולתה תלוי באופן הרבה יותר מכריע מכפי שאנו חושבים - בידי של שליח הציבור. כמה גדול רווחם של ציבור המתפללים כאשר עולה ש"צ ראוי, ירא שמיים, שעורך ומסדר התפילה ביראה, בקדושה, בשמחה, בכוונת הלב, בניגון, בהתעוררות ובקול רם, וכן בשל צידקתו תפילתו יותר מקובלת בשמיים ועושה פירות, ועוד הרווחנו שילדינו הרכים רואים דוגמא טובה ומתחנכים ליראת שמיים ועבודת השם הראויה. ומנגד, מה רב הפסדם של ציבור מתפללים כאשר עולה ש"צ לא ראוי שגורס התפילה במהירות וללא כוונת הלב ודוחק ומאלץ את כל הציבור לתפילה חפוזה ונפסדת, ואיזה צער הוא גורם בשמיים לשכינה הקדושה, ואיזה דוגמא שלילית הוא מהווה לילדינו הרכים אשר באותו זמן רואים בו "המורה" המנהיג ומדריך את הציבור.

והנה, אתה רב ביה"כ \ ראש הישיבה \ הגבאי, **בידך הדבר להחליט ולבחור מי יהיה שליח הציבור**, מי יוביל את קהל בני ישראל, וזכות כל הציבור הקדוש תלויה בך, לטוב או חלילה להיפך. לכן יש להשתדל בכל עוז תמיד ללא יוצא מן הכלל להעלות אך ורק ש"צ ירא שמיים, המתפלל במיתון, בקול רם ובכוונת הלב כנ"ל, ובגין מספר סיבות טובות רצוי למנות שליח ציבור קבוע ולא בכל פעם ש"צ אחר. ואף אדם בתוך שנתו או שיש לו יארציטי ומקרים אחרים כיוצ"ב - אם אינו מתפלל כהוגן וכל שכן אם בולע מילים ואינו מבטא התיבות כהלכה, וכן אם חלילה הוא בעל עבירה, כגון שמגלח זקנו בתער או מגלח את פאות ראשו או מחזיק מכשיר הקולט אינטרנט שאינו חסום בחסימה המאושרת ע"י גדולי ישראל וכיוצ"ב - יש להימנע בכל תוקף מלהעלותו ש"צ, גם במחיר של חוסר נעימות או כל סיבה אחרת, אמנם יש לעשות זאת בדרכי נועם ובחכמה.

גם כאשר ישנם מספר מניינים במקביל או בזה אחר זה ובגין כך פחות אפשרי הדבר לפקח ולקבוע מי יהיו שליחי הציבור במניינים השונים - יש לטכס עצות לכך שיעלו רק ש"צ הוגנים כנ"ל. אחת הדרכים לכך היא לתלות שילוש ברור שתנאי בל יעבור שהעולה ש"צ במקום זה יקבל עליו בכל עוז ותוקף להתפלל במיתון, מילה מילה, בקול רם ובכוונת לב רבה כנ"ל ויקיים את שליחותו לציבור לפני אבינו שבשמיים על הצד הטוב ביותר. וכן ניתן לעקוב ולבחון מבין אלו מהציבור אשר עולים לדוכן שליח הציבור - אם הם מקיימים שליחותם בנאמנות כנ"ל וראויים לכך - אזי - עליך לעודדם ולבקשם ואף למנותם שיעלו תמיד ומיד, אף שלא הזמנו ע"י מי מהציבור. ומנגד, אלו שאינם ראויים להיות שליחי ציבור - יש להסבירם בנחת אך באופן ברור כי "לא כל הרוצה ליטול את השם יבוא ויטול". ואם הדבר יחזור על עצמו והנה אין בטבעם ורצונם להתפלל כראוי כנ"ל אזי בליט ברירה יתבקשו להותיר התפקיד החשוב לאדם אחר, והכל בנחת, בדרכי שלום ואהבת ישראל.

❖ כמו כן, ראוי ונכון להרגיל הציבור שאדם העולה ש"צ - אם אינו עטוף בטלית - אזי ילבש ז'קט/מעיל עליון ויחבוש כובע/מגבעת לראשו.

הבעל קורא לכאשר יטעה בקריאתו, וקל וחומר שיש למנות רק בעל קורא בקיא הקורא בקול רם וברור, לכבוד התורה הקדושה וכן כדי למנוע הערות שונות מן הציבור.

(ו) שילוט על שעות התפילה - ראוי לתלות בכניסה למקום שילוט מסודר על שעות התפילה במהלך השבוע.

(ז) קדיש אחיד - כאשר ישנם מספר יהודים האומרים קדיש בבת אחת (בד"כ במניין ספרדי) נכון **למנות אחד מהם** שישימע קולו באמירת הקדיש **במיתון ובקול רם** ובכך האחרים ימשכו אחריו.

(ח) תפילת הנץ - אם מתקיים במקומכם מניין של תפילת הנץ הרי אשריכם ואשרי חלקכם, ונכון להגדיל ולחזק המניין בכל אופן אפשרי. ואם אין במקומכם כיום מניין נץ- אזי - אם ישנה הסתברות מסוימת שיתכן וניתן בכל זאת לקבץ מניין חשוב זה - אם כך כדאי ונכון לנסות לזוּם מניין נץ אף אם לא התקיים אף פעם מניין נץ במקום, ואם ירצה השם ויצליח הדבר הרי זכותם בכך לפתוח עוד צינור של שפע וברכה לקהילה במקומכם, ובאופן רחב יותר אף לכל ישראל.

(ט) קופות צדקה - כדאי ומומלץ לפזר באופן קבוע **מספר קופות צדקה בשטח בית הכנסת \ בית המדרש**, הן לטובת המקום לעורר הציבור לתרומות והן לטובת המתפללים והלומדים שהדבר מרבה זכויותיהם לפני אבינו שבשמיים.

(י) להתפלל על הגאולה - קיבלנו מגדולי ישראל לעורר הציבור להרבות בתפילה על הגאולה ולתת כוונת לב יתירה בבקשות על הגאולה בסדר התפילה ובמיוחד בחזרת ש"צ. ניתן לקבל אצלנו ללא תשלום שלט המעורר על כך.

(ב) תפילה ועניית דברים שבקדושה כראוי וכהלכה - יש לעודד ולעורר הציבור תמיד להתפלל במיתון, מילה מילה, בשמחה ובכוונת הלב, ולענות דברים שבקדושה וכן קדיש, 13 מידות, אמן וכו' בקול ובכוונת לב רבה. אחת הדרכים לכך היא לבקש ולמנות לפחות את אחד המתפללים אשר ניתן בקול רם והוא ירא שמיים, שיענה תמיד בקול רם לדברים שבקדושה ובכך ייתן דוגמה חיובית ונאותה לציבור המתפללים וזכות הרבים תעמוד לו.

(ג) זמן ראוי לתפילת לחש - חשוב ביותר לפקח על שליח הציבור שלא לזרו ולדחוק את הציבור לתפילת לחש חפזוה

ונפסדת, אלא להכתוב לו ולציבור די זמן לתפילת לחש ראוייה כהלכתה, וכבר התבטאו גדולי דור שיש להקציב **לפחות 7 דקות לתפילת לחש**, ויש שמקפידים לפחות 10 דקות, אשריהם ואשרי חלקם.

(ד) זמן ראוי לקריאת שמע - אמרו

חז"ל (ברכות טו ע"ב) "כל הקורא ק"ש ומדקדק באותיותיה מצננין לו גיהנם", והנה מציאות שבכל יום שכאשר עולה שליח ציבור הדוחק את הקהל "להזדרז" בקריאת שמע הרי הציבור הקדוש נאלץ לתעות אחריו, ומי יכול לדעת מה מחכה לו לעתיד לבוא? ואם כבר הקב"ה ברחמיו נותן לנו מתנות טובות ללא טירחה רבה למה להפסידם? אי לכך יש לפעול ולוודא שאכן שליח הציבור ייתן זמן סביר לקהל הקדוש לקרוא ק"ש כתקנה, וכל העם הקדוש יזכה לחיים טובים ולשלום בעולם הזה ובעולם הבא, אמן.

(ה) עוזר לבעל קורא - חשוב למנות אדם הבקיא בקריאה בתורה על טעמיה ונקודותיה, אשר יהא ניצב לצד הבעל קורא ויהא זריז במלאכתו לתקן את

(א) שיעורי תורה - יש לעשות כל השתדלות ויוזמה שניתן כדי לעודד הציבור להרבות בלימוד התורה הקדושה בכל הדוממות אפשרית.

בין השאר ניתן לקבוע שיעורי תורה לגברים \ לנשים, וכן הזמנת רבנים ודרשנים ידועים שידרשו בנושאים נצרכים כגון זוגיות ושלום בית, חינוך ילדים מוצלח עפ"י התורה הקדושה וכו', וכן קריאת תהילים מאורגנת בשבתות חילול \ ילדות וכו'. אולם **עיקר לימוד התורה לעם צריך להיות שיעורים קבועים בהלכה למעשה** למען ידעו בני ישראל את רצונו ותורתו של אבינו מלכנו שבשמיים, שירכשו עם הזמן בקיאות בדיעת הלכות בסיסיות בעבודת השם - **הלכות תפילה, ברכות, שמירת שבת, כשרות, מועדים, טהרת המשפחה ועוד.**

(ב) כל השונה 2 הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העדה"ב - חשוב ביותר להשתדל **יום יום** להקריא וללמד הציבור בקצרה 2 הלכות שימושיות כגון בנושא תפילה \ ברכות \ שבת וכו' כנזכר בסעיף הקודם, אמנם נראה שהנכון ביותר הוא להקריא 2 הלכות בנושא לשון הרע - הדבר שבגיני חרב בית מקדשנו וע"י תיקונו עתיד להיבנות במהרה בימינו אמן. הזמן הנכון ביותר לכך הוא **לאחר סיום תפילת שחרית על גמרה** (לאחר עלינו לשבח במניין ספרדי ולאחר הקדיש האחרון במניין אשכנזי) **כך שלא יהיה טרחא דציבורא** שאז עסוקים בד"כ בקיפול התפילין, ומי שממחר יכול ללכת לשלום. את ההלכות יקרא דווקא תלמיד חכם המקובל על הציבור וכ"ש רב המקום אם ישנו במניין.

(ג) בין מנחה לערבית - המציאות מורה כי בקרב בתי כנסת רבים שבהם מתפללים מנחה סמוך לשקיעה נוצר חלל של זמן יקר עד שיגיע הזמן של תפילת ערבית, והציבור נותר "ללא רועה", ומאבדים

לימוד התורה הקדושה

זמן יקר זה בשיחות חולין ועיסוקים של מה בכך, לכן ודאי שראוי ונכון לזוּם בחלון זמן זה שיעור קצר רצוי בהלכה כנ"ל שיועבר ע"י תלמיד חכם קבוע שאותו ימנה רב בית הכנסת.

(ד) מקום פתוח לציבור - יש להשתדל שדלתות המקום יהיו פתוחות לרווחה לציבור ככל הניתן לצורך תפילה ולימוד. לפעמים ישנם יהודים שרוצים ללמוד תורה והיו שמחים לשבת בין כותלי בית הכנסת \ בית המדרש אלא שהדלתות סגורות, לכן במקרה ויש הכרח לנעול דלתות המקום רצוי מאוד להשאיר הודעה מסודרת היכן ניתן לקבל מפתח כדי להיכנס באופן עצמאי ללמוד תורה ובכך ירבו זכויות המקום בפרט, ועם ישראל בכלל. כמו כן, רצוי שתהא במקום האפשרות לשתייה קלה, חמה בחורף וקרה בקיץ, לפחות של מי ברו נקיים, ואף לדאוג להימצאות כוסות זמניים (אם אפשרי עדיף חד פעמי), לנוחותם של הלומדים (והמתפללים) שיוכלו להתמיד בלימודם, אשריהם ישראל.

(ה) לימוד תורה מוצלח - ראוי וחשוב ביותר לדרוש, להזכיר וללמד הציבור הקדוש בדבר האופן הנכון של לימוד התורה הקדושה בכל מקום וזמן- בקדושה, בשמחה, בקול, ברצף וללא הפסק לדברי חולין, עם תכנית חזרות וכו', אפשר להרחיב בנושא זה כמובא בספרי המוסר למכביר, ואין ספק שהדבר יוסיף ברכה ללומדים בפרט, ולכל עם ישראל בכלל.

ניתן להשיג אצלנו שלטים בנושא חשוב זה, וכן **כרטיסים וסימניות** לספרים עם תזכורות ומימרות של חז"ל על אופן הלימוד הנכון.

(ו) שילוט על שיעורי התורה - ראוי לתלות שילוט מסודר בכניסה לבית הכנסת על שיעורי התורה הקבועים, וברחבי היישוב - על דרשות שיתקיימו בבית הכנסת.

❖ **בקיאות בהלכה** – כמו כל יהודי הנצרך לשנן ההלכות השייכות לעיסוקו, אם זה הלכות מילה למוהל, הלכות שחיטה לשוחט וכו', כך גם עליך ללמוד ולשנן היטב את מכלול ההלכות הנוגעות לכל הקשור למוסד הקדוש בו זכית לשרת בקודש – כגון כל הלכות סדר התפילה, וכן התפילות בשבת ובמועדים, הלכות שליה ציבור (אור"ח סי' נג), קריאת התורה (שם סי' קלה-קמט), הלכות קדושת בית הכנסת וכל הנלווה (שם סי' קנ-קנד), גניזה, הלכות ספר תורה (יור"ד סי' ער-רפד), הלכות צדקה (יור"ד סי' רמז-רנט) וכו'. נכון הדבר ללמוד השו"ע עם נושאי כליו, משנה ברורה ואחרונים – וזאת כדי שתוכל למלא שירותך בקודש על הצד הטוב ביותר, וכדי שיהא בידך כל הידע הנצרך לכל מקרה ומקרה, וכך ירגישו הציבור בלב שקט ובטח שהם נמצאים במקום קדוש המנוהל ע"י מבין דבר, וכן בזאת ימענו מקרים בהם נשמעים הערות המציבור למאורעות שונים כיצד לפעול במקרה זה או אחר, וכך השלום והרעות ישכנו, ו"כל העם הזה יבוא על מקומו בשלום".

כמו כל דבר הנצרך והרצוי, גם על הסדר הנכון והתקין בבית הכנסת ובית המדרש – צריך תפילה, וכידוע עיקר גדול בהצלחת הדבר – להימנע ככל הניתן מאווירה של מחלוקת במקום קדוש זה, ולהיפך, שיהא זה מקום התורם לאחדות בציבור, אחוות אחים, כבוד הדדי ועזרה ברוכה לקהילה בכל תחום אפשרי. אי לכך יש להימנע ממצב בו ישנם מספר ראשים לקהל, שהדבר צופן בחובו דעות שונות וחלוקות, אלא שיהא אך ורק ראש אחד למקום – רב בית הכנסת והקהילה, אשר הוא המורה והמדריך לציבור הקדוש. ואם כיום אין כך הדבר, אזי יש להתיעץ בכל נושא נצרך עם רב השכונה / היישוב או אחד מגדולי ישראל, ולנהל ההחלטות השונות על פי הוראתו. ועוד למען הסדר והשלום חשוב שיהא ממונה גבאי מסור אחד האחראי לתפעול השוטף. ואם בשל גודל המקום ישנם מספר גבאים, אזי אחד יהא ממונה על כולם, או שכל אחד יהא ממונה על תחום מוגדר באופן ברור ומוסכם.

זיכוי הרבים – ארגון "התעוררות ישראל" (כבוד המקדש)

בסיעתא דשמיא, לזיכוי הרבים, בברכתם ועידודם של גדולי ישראל, זכינו בארגון "התעוררות ישראל" לערוך ולהוציא לאור עד כה מעל 100 סוגי שלטים שונים העוסקים בכל נושא הנצרך בשטח בית הכנסת ובית המדרש, בהפצה של אלפי עותקים ברחבי הארץ. וכך תוכלו לקבל אצלנו שלטים על כבוד וקדושת ביהמ"ד וביהמ"נ, איסור דיבורי חול, תזכורת לכבוד מכשיר סלולארי, כוונת הלב בתפילה, עניית "יהא שמיה רבא" בקול גדול, שלט במיוחד לעזרת נשים, שלט לשליח הציבור המעוררו לתפילה ראוייה בשם הציבור, החזרת ספרים למקומם, הוראות גניזה, תפילה מוצלחת, לימוד תורה מוצלח, איזהו בן העולם הבא, הגאולה בזכות עשרה, אהבת ישראל, ועוד. וכן ניתן לקבל אצלנו עלונים בנושא חשוב זה של קדושת בית הכנסת ובית המדרש וכן בנושאים נוספים חשובים בעם ישראל. **ניתן גם להקדיש שלטים להנצחת נשמות נפטרים-לעילוי נשמתם**, ודאי שיש בדבר זכות גדולה ועצומה. כמו כן, אנו מארגנים ומקיימים שיעורים ודרשות בנושא חשוב זה העומד ברומו של עולם – קדושת בית הכנסת ובית המדרש (אפשר לבקש מאיתנו לבא ולדרוש בבית הכנסת / בבית המדרש / בישיבה / בתלמוד תורה וכו', התקשרו אלינו ונשמח לבא ולזכות את הציבור הקדוש).

או ידיעות ובשורות על בעלי שמחה לאחרונה בקרב הציבור וכו'. אמנם גם זאת צריך להיאמר ולהישמע ולכל דבר יש את חשיבותו ונחיצותו, אולם וודאי שבראש ובראשונה יש ללמד ולהזכיר את העם, שוב ושוב, לתת למלכו של עולם את הכבוד הראוי לו ולבית מקדשו, לבוא ולהתפלל לפניו בכבוד הנכון והנאות, ואין ספק שאכן, בית כנסת/בית מדרש אשר אנשיו יתנו ליבם לדבר ויקפידו לקיים הכתוב באיגרת חשובה זו, ודאי יתקיים בהם הכתוב "כי מכבדי אכבד" (שמואל א' ב'), וכך, מידה כנגד מידה, יזכו ליתר ברכה וסיעתא דשמיא, ויפנה הקב"ה אוזן קשבת לצרכם ורצונם, ושלום וברכה יהיו עליהם ועלינו ועל כל ישראל אמן.

לסיכום של דברים נאמר כי המובא באיגרת זו הם דברים העומדים ברומו של עולם, וטומנים בחובם ברכה ושלום רב לציבור המקום בפרט, ולעם ישראל בכלל. ונראה לומר שהדגש הגדול הוא על שלושה דברים שבהם יש לתת את מלוא תשומת הלב והתיקון הנצרך כי הרבה תלוי בהם ורבים הנכשלים בהם – האחד – קדושת המקום וחומרת איסור שיחות החולין בבית הכנסת, השני – שליה ציבור ראוי, השלישי – תפילה כהלכתה והקצבת זמן ראוי לתפילת הלהש וכו'. את עיקרים אלו רצוי לדרוש לציבור בכל הזדמנות אפשרית, במיוחד בדרשת ליל שבת עת בה הציבור קשוב ומאזין, וחשיבותם של דברים אלו שיובאו לתשומת לבם של הציבור גדולה לאין ערוך מחידושים על פרשת השבוע או סוגיה בגמרא או סיפורי צדיקים

וייה רצון מלפני אבינו שבשמיים שתהא איגרת זו לעזר, לך ראש המוסד הקדוש, ולך הגבאי המסור, ותזכה בסיעתא דשמיא להדריך ולהנהיג את הציבור הקדוש לתפילה ועבודת השם ראויים ומקובלים בשמיים, וכבר אמר רבי שמעון בר יוחאי האלקי זיע"א בספר הזהר הקדוש (תיקון טז) כי "אתערותא דלתתא גרים אתערותא דלעילא", כלומר הדבר בידינו, ואם אנו נתעורר ונעשה כמיטב יכולתנו לעורר את התלויים בנו לתפילה ראוייה ומקובלת, לימוד תורה מבורך בכל אופן אפשרי, כבוד רב וזהירות רבה בקדושת המקום הנורא, על כל פרטיו וכליו, שהציבור יחוש ויאמין ברמה אבריו ושסה גידיו כי ניתנה לנו זכות עצומה יום יום להיכנס לפניו ולפנים לארמונו ממש של מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו, ואיך ראוי לנהוג במקום נורא זה בחדרת קודש – הרי בזאת אנו פועלים גדולות ונצורות בשמיים וודאי שהדבר מחיש ומזרז את הגאולה המיוחלת שאנו מצפים לה בערגה זה ימים כלילות, ואכן התבטאו כבר גדולי הדור כי כל הסימנים המובאים בחז"ל על ימות משיח כבר התגשמו, ונראה שאנו נמצאים ממש בדור האחרון לפני ימות המשיח הנפלאים, וכל העכבה תלויה בנו ובתשובה שלנו, וכפי שאמרנו חז"ל (סנהדרין צז ע"ב) "כלו כל הקיצין ואין הדבר (הגאולה) תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים...". אם ישראל עושים תשובה – נגאלין". לכן נתאזר כולנו עוז וגבורה בעבודת השם הראויה והנאותה, וברחמי שמיים נזכה כולנו, כל עם ישראל כאחד, לחזות בקרוב מאוד בשיבת ציון במלואה, בבניין עיר הקודש ירושלים, בפאר הודו והדרו של מלך העולם – בניין בית המקדש ביופיו ותפארתו, ובגאולה השלמה אמן ואמן.

יהודי יקר, אם גם אתה הבנת את חשיבות הדברים המובאים בעלון זה, שהרי אין דבר מרומם יותר מאשר כבוד המלך הגדול והנורא, ובית מקדשו- בתי הכנסיות ובתי המדרשות, לכן, אם גם אתה חפץ שיהא לך חלק בזיכוי הרבים הזה, אנו זקוקים לעזרה במימון והפצה של עלון חשוב זה בקרב אלפי ורבות בתי כנסיות ובתי מדרשות ברחבי הארץ, וכן של שלטים ועלונים חשובים נוספים, אנא, צור אתנו קשר ותן לנו גם אתה יד מסייעת ככל שתוכל, וזכות הרבים תעמוד גם לך.

ברכה "התעוררות ישראל" 02-671-61-61

כבוד המקדש

www.Hitorerut-israel.com

hitorerutisrael@gmail.com

"התעוררות ישראל"

* מומלץ מאוד לעיין בספרים "קדושת בית הכנסת ובית המדרש" ו"בית הכנסת כהלכה" של הרה"ג מאיר דודי שמואלי שליט"א
* תמונות בית המקדש באדיבות מיכאל א. יוצר דגמי בית המקדש

לזיכוי הרבים – לאחר שקראת, נא אל תשים עלון חשוב זה בגניזה, אלא העבר אותו גם לידי ראשי קהל וגבאים נוספים, תזכה למצוות